

9. O HEERE, mijn sterkte!

Habakuk 3 : 19

Begin en einde

Er bestaat een treffend contrast tussen het begin en het slot van Habakuks profetie. In het begin kwamen we de man Gods tegen, overstemd door vragen en raadsels, waarmee hij geen weg wist. Toen was het: HEERE! hoe lang schreeuw ik en Gij hoort niet, hoe lang roep ik geweld tot U, en Gij verlost niet (Habakuk 1 : 2). Maar hij heeft geluisterd: hij hield wacht om te zien wat de Heere in hem spreken zou. Hij heeft gebeden, geroepen, geworsteld, meer dan eens. En het einde is, dat God hem uittilt boven alle moeiten en zorgen.

Het slotakkoord

Aan het einde van zijn boek breekt de profeet uit in de jubel over de God zijns heils. Maar is dan alles eigenlijk niet nog veel ernstiger geworden? De Chaldeeën zijn immers geweest en de oogst ontbreekt en de stallen zijn leeg. Hoe kun je dan zingen? Merk op dat de Heere het geloof van Zijn kinderen oefent door de verdrukkingen heen. Dwars door alle omstandigheden heen werkt Hij aan op Zijn eer en op de verheerlijking van Zijn Naam. In die weg brengt Hij af van alles wat geen God en geen Christus is. Daar gebruikt Hij zelfs de goddelozen voor, daartoe verwekt Hij de Chaldeeën. Maar daarvoor heeft Hij nu ook Zijn eniggeboren Zoon gegeven, gegeven als de Held der hulp in het midden van de benauwdheid, gegeven als het Licht der wereld in de duisternis. Het behaagde de HEERE Hem te verbrûzen. En in de geloofsgemeenschap met Hem zingt Habakuk: Ik zal mij verheugen in de God van mijn Heiland; ja de HEERE Heere is mijn sterkte.

De HEERE Heere

Het is jammer dat de veelzeggende namen waarin God Zich wil openbaren in een vertaling niet even krachtig zijn weer te geven. HEERE, dat is Jahweh, de Ik zal zijn, Die Ik zijn zal, de Ik ben, Die Ik ben. In deze naam zegt God: Ik verander nooit, Ik houd Mijn Woord. Ik denk in eeuwigheid aan Mijn verbond. Habakuk, Ik kom midden in Uw leven en Ik zal U niet begeven en niet verlaten. Hoe donker ook Mijn weg moog wezen, Ik zie in gunst op die Mij vrezen. Dat is Gods genade, verdiend door de Heere Jezus, toen Hij verlaten hing aan het vloekhout der schande. Maar er is meer; daar is ook die andere

naam: Heere, dat is Adonai. Daarin zegt God: Ik ben de Oppermajesteit, de Heere van hemel en aarde. Ik sta boven alle machten die er zijn. Habakuk, Ik ben maar niet als een vriend van u die zegt: Ik zou willen, dat Ik iets voor u zou kunnen doen. O nee, Ik ben Adonai! Alle mensen, ook de goddelozen en de Chaldeeën, zijn bij Mij vergeleken minder dan een druppel aan de emmer. Als hier nu alles ontvalt, wijs Ik, Adonai, u de weg naar boven. Die weg naar boven is er omdat Christus de weg heeft afgelegd van boven naar beneden. Al verlies ik dan alles, nochtans bezit ik alles, alles in leven en in sterven. Alle roem is uitgesloten, nochtans roem ik, want mijn sterkte is Jahweh Adonai, de HEERE Heere. En dan is het niet: Hij is mijn sterkte en nu zal ik dit of dat. Nee, Hij is mijn Sterkte en nu zal Hij! Wat zal Hij? Wel, Hij zal mijn voeten maken als der hinden, en Hij zal mij doen treden op mijn hoogten.

Als

Wanneer de Bijbel het woordje 'als' gebruikt, moeten we niet denken dat we te doen hebben met een vergelijking zonder meer. Nee, als wij lezen: hij zal groeien als een palmboom, dan is de vraag: hoe groeit dan een palmboom? En als Habakuk zegt: Hij zal mijn voeten maken als der hinden, dan moeten we nieuwsgierig worden en vragen: wat is dan het eigenaardige van de voeten der hinden?

Der hinden voeten

Er zijn in dit verband drie dingen te noemen.

1. Hinden hebben een bijzonder fijn gevoel voor gevaren die hen bedreigen. Alpenjagers vertellen dat het erg moeilijk is om op hinden te jagen, omdat ze je direct horen aankomen en omdat ze weten van welke kant er gevaar dreigt. Een scherpe intuïtie voor het gevaar en een fijn aanvoelen van plaatsen waar ze niet veilig zijn. En nu zegt Habakuk: dat geeft de Heere ook aan mij, dat is een bijzondere genadegave. Met de psalmdichter belijdt hij, dat de HEERE hem bewaren zal van alle kwaad. Mijn ziel zal Hij bewaren.

2. Hinden hebben iets spotziels wanneer ze overwinnen. Iemand vertelde dat jongelui eens een jong hert hadden opgejaagd. Met alle macht probeerden ze het dier te vangen, maar het lukte niet. Af en toe keek het beest om een uitstekende klip heen en als het dan de achtervolgers ver achter zich zag, strekte het zijn kop uit, hoog in de lucht, als wilde het zeggen: "Julie krijgen me nooit!" Iets dergelijks, zegt Habakuk, doet God ook voor mij. Hij maakt mijn voeten als der hinden, even triomferend, even zeker van de overwinning. De profeet daagt ze als het ware uit: de goddelozen, de Chaldeeën, de lege

schuilen, de liggende vijgenbomen. En tóch, zo betuigt hij, is de HEERE Heere mijn Sterkte. De HEER is zo getrouw als sterk. Hij zal Zijn werk voor mij voleinden. Wat een krediet heeft Habakuk op zijn God gekregen. Habakuk dacht eerst: de HEERE doet niets! Want hoe-lang schreeuwde en riep hij al? Maar wat is zijn geloof door de verdrukkingen heen gelouterd. En alle kastinging als die tegenwoordig is, schijnt geen zaak van vreugde maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid degenen, die door dezelve geoefend zijn (Hebreeën 12 : 11).

3. Hinden staan bekend om hun voorliefde voor stilte en eenzaamheid. Meestal komen ze tegen de avond even uit de bossen te voorschijn om eten te zoeken, maar hun eigenlijke leven leiden ze in de schaduw, ver van de drukte, in de stilte. En als God uit genade onze voeten maakt als die der hinden brengt Hij ons ook in de stilte. Nee, niet dat Hij ons de wereld doet ontvluchten. Integendeel, Hij geeft Zijn kind een plaats midden in de wereld en de drukte daarvan. Maar juist in die drukte geeft Hij Zijn Elms. Jezus sprak tot Zijn discipelen: Komt gijlieden in een woeste plaats hier alleen en rust een weinig (Markus 6 : 31). Zo mocht ook Habakuk het ervaren. Uit de diepten van zorgen en vragen leidt de HEERE hem op de hoogten van Zijn genade.

Uitleiding

Wij hebben de profeet gevolgd op zijn weg van vallen en opstaan, van smeken en bidden, van ondergaan en opkomen. Nu neemt hij afscheid, staande op zijn hoogten. Hij geeft zijn gebed aan de opperzangmeester. Laat het gezongen worden als de gemeente samenkomt en laat het snarenspeel daarbij niet ontbreken. De verbijstering over Gods regering heeft plaats gemaakt voor de verwondering over God en Diens genade in Jezus Christus. Voor de opperzangmeester op de Neginnoth.

Gespreksvragen

1. Betrek de scherpe intuïtie voor het gevaar (als bij de hinden) op het leven van Lot (Genesis 13 en 19) en Jozef (Genesis 39). Welke lessen liggen daarin voor het persoonlijk leven?
2. Paulus weet ook van het 'uitdagende' zoals de hinden dat hebben. Wat lees je in dat verband in Romeinen 8?

3. Habakuk mag eindigen in de roemtaal van het geloof. Is het waar dat deze roemtaal steeds minder gehoord wordt? Zo ja, hoe zou dat komen?
4. Kun je een paar 'bijbelheilgen' noemen in wier leven de begrippen stilte en eenzaamheid duidelijk zijn aan te wijzen?
5. Probeer de inhoud van dit bijbelboek kort te formuleren.